

*****

Niezależna *ARTIS*

Inicjatywa

Poetycko-satyryczna

*****

Kwartalnik

Bydgoszcz Lipiec 2021

e-mail: artis@autograf.pl

*****

www.poezja-artis.pl

Wydanie specjalne:

Myśl Poetycka 2012 - 2021

Podobno każda prosta droga znajdzie jakiś adres,
więc możliwe,
że każdy prosty wiersz znajdzie swego odbiorcę.
A nawet jeśli nie,
to wróci skąd wyruszył.
Podobno każdy dobry żart może okazać się zabawny.
Jeśli się go potraktuje poważnie.

ARTIS - Wydanie Specjalne - Myśl Poetycka 2012 – 2021

*****

Jarosław Stanisław Jackiewicz

„MYŚL POETYCKA”

W dniu 29 lipca 2012 roku mój przyjaciel, filozof i poeta, zaś ekonomista z wykształcenia, Artur Łukasik i ja, po wielu wspólnych naszych rozmowach telefonicznych (codziennych!), postanowiliśmy założyć na Facebooku – byłem już wówczas na tym medium społecznościowym obecny – profil grupowy o charakterze literackim. Na początku zwać się miał on „Czas Myśli” i miał być grupą o charakterze bardziej złożonym: literacko – filozoficznym, ja jednak przekonałem Artura, żeby pozostać przy literaturze, a zwłaszcza poezji. I tak powstała nasza grupa - „Myśl Poetycka”.

Chyba nie mogliśmy wtedy, w lipcu 2012 roku, sądzić obaj z Arturem, że nasza grupa, a zarazem medium i wspólnota poetów w ogóle przetrwa, a tym bardziej będzie tak się rozwijała, jak to ma miejsce, wzbogacając swoje literackie „menu” o coraz to nowych autorów – i to nie tylko z Bydgoszczy czy Kujaw i Pomorza, ale z całej Polski! Początki, jak zwykle w takich wypadkach, były nader skromne. Pierwszymi administratorami grupy byliśmy my z Arturem i jesteśmy w jej zarządzie do dziś – ja jako główny administrator. Bardzo szybko dołączyła do nas Barbara Jendrzejewska oraz jej wychowanka, była uczennica, młoda poetka Marta Laura Rzepnikowska, później także poetka i prozaiczka Lucyna Siemińska. „Myśl Poetycka” zasadza się głównie na publikowaniu na tym profilu wierszy przez różnych autorów, ale wiersze to jeszcze nie wszystko, nie wyczerpują one całego „wachlarza” działalności naszej grupy, gdyż M. P. to także ogólnopolski serwis literacki, swego rodzaju kronika wydarzeń wokół poezji. A więc piszemy tam o wszystkich możliwych literackich wydarzeniach, festiwalach i przeglądach, nagrodach i wyróżnieniach, informujemy o nowych książkach poetyckich, publikujemy recenzje, wspomnienia o poetach w dniu ich rocznicy urodzin lub śmierci, także jest tu obecna piosenka poetycka... Czyli, najkrócej mówiąc, naszym hasłem jest: „wszystko o Poezji”. Z czasem do M. P. dołączali coraz to nowi autorzy z całej Polski – wymienię tu tylko kilka nazwisk: Krystyna Gryś, Tadeusz Zawadowski, Maciej Arkadiusz Mikołajczyk, Andrzej Ireneusz Sawko, śp. Piotr Szczepański, Mieszko Rybiński, Wojciech Majkowski, Sylwia Błęńska-Pstrągowska, Jerzy Mróz („Jemroz”), Krystyna Gudel, Wiesława Kwinto-Koczan, Alina Rzepecka, Małgorzata Mówińska-Zyśk, Krystyna Mazur, Andrzej Ossowski, Przemysław Trenk, Ares Chadzinikolau, Katarina Lavmel, Magdalena Grzywaczewska, oraz wielu, wielu innych poetów.

I tak obecnie (gdy piszę te słowa mamy rok 2021) „Myśl Poetycka” istnieje już 9 lat! Naprawdę, nie sądziliśmy z Arturem, że tak będzie trwać, rozwijać się, zmieniać i udoskonalać przez lata nasza wspólna inicjatywa... Niemniej myliłby się ktoś, kto by myślał, iż „Myśl Poetycka” to jedynie działalność internetowa. Spotykamy się bowiem nie tylko wirtualnie, na Facebooku, ale i w tzw. realu. Od roku 2014 organizujemy doroczne Biesiady „Myśli Poetyckiej” w gościnnych progach Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej, w Filii Nr 4, mieszczącej się przy ul. Czerkaskiej 11 na bydgoskim Osiedlu Leśnym. Naszą gospodynią jest wówczas pani Hanna Weber, kierowniczka filii tejże biblioteki, która zawsze obdarowuje wszystkich występujących tam naszych poetów i prowadzących (prowadzący to: Lucyna Siemińska i ja, organizatorzy: Artur

Łukasik, pani Hania i ja) sympatycznymi upominkami, najczęściej są to pięknie wydane książki, albumy, teczki czy długopisy z nadrukiem biblioteki. W kolejnych latach gośćmi honorowymi biesiad byli: prof. Mieczysław Wojtasik (2014), Helena Dobaczewska-Skonieczka (2015), prof. Marek Kazimierz Siwiec (2016), Wiesław Trzeciakowski (2017), Wojciech Banach (2018), oraz Wiesława Barbara Jendrzewska (2019). Spotykaliśmy się także w nasze rocznice, a więc 29 lipca: przy pomniku „Potop”, przy Cafe „Primo”, wreszcie w Klubie „Światłownia”. Oczywiście w Bydgoszczy. Poza wyżej wymienionymi, gośćmi naszych wrześnieowych Biesiad (odbywających się w bibliotece, a później, już bardziej towarzysko, w okolicznej restauracji) byli m. in.: Ryszard Częstochowski, Marta Rzepnikowska, Alina Rzepecka, Grzegorz J. Grzmot-Bilski, Anna Swoińska, Małgosia Mówińska-Zyśk, Andrzej Ossowski, Bogumiła Salmonowicz czy śpiewający i grający na gitarze bydgoski bard Juliusz „Julo” Rafeld.

Od paru lat istnieje również blog „Myśli Poetyckiej”, założony przez Artura Łukasika, a prowadzony przeze mnie – podaję jego adres: mysl-poetycka.blogspot.com. Obecny skład Zarządu Grupy to: Krystyna Gryś, Jarosław St. Jackiewicz, W. Barbara Jendrzewska, Artur W. Łukasik, Maciej A. Mikołajczyk i Lucyna Siemińska, a od niedawna także Juliusz Rafeld, redaktor naczelny „Artisu”. Zapraszamy do współpracy, do współtworzenia oblicza Grupy i naszego profilu, wszystkich poetów, krytyków literackich, czytelników, po prostu: wszystkich miłośników Poezji.

ARTIS - Wydanie Specjalne - Myśl Poetycka 2012 – 2021

*****

Str. 3.

UTRWALIĆ SŁOWO

(pamięci Jana Górecy – Rosińskiego)

słowo zapisane na piasku
zmyje woda

zapisane na kamieniu
może zostanie
ale kamieniem można
rzucić w człowieka
i wtedy
słowo na nic -

zapisane na papierze
strawi wszystkożerny ogień
pokryje kurz zapomnienia

więc jak uchowa się
myśl Człowieka
zapisana
w słowie? -

.....
SŁOWO ZAPISANE W BOGU
POZOSTANIE NA WIEKI - -

POCIĄG DO NICOŚCI

ta jedna chwila
święta i piękna
niepowtarzalna
która na moment
zatrzymuje
czas

niech trwa

nim pociąg czasu
znów ruszy
w dalszą podróż

do nicości - -

Jarosław Stanisław Jackiewicz

STARY SANDAŁ

tamten świat nie jest ani lepszy ani gorszy. po prostu jest inny. kreślę na piasku tropy tych którzy odnaleźli już drogę.

nadpływająca fala przygląda mi się zaskoczona jakby chciała powiedzieć że jeszcze nie pora i zamazuje znaki. po chwili powraca i rzeźbi w piachu swoje ścieżki. rozgarniam je bosą stopą i moim oczom ukazuje się stary sandał w którym morze wędrowało

w głąb siebie.

NAD RZEKĄ KTÓREJ NIE MA

nad rzeką której już nie ma a która wciąż płynie mieszkają ludzie ze wspomnień. roześmiane twarze małych chłopców dziewczęta które marzą o tym by zostać królewnami z bajek i kobiety zbierające kwiaty z ogrodów aby sprzedać je w pobliskim mieście. wszyscy oni są jak dopływy rzeki dzieciństwa której daremnie szukać na wszystkich mapach świata. niedługo ją odnajdę

i stanę na jej brzegu.

HISTORIA IKARA

zbudowałem dom z piasku i ze strzępów wylowionych piór. tyle pozostało z marzeń. ludzie stali z paletami i malowali mój upadek. opowiadali swoim dzieciom historię mojego nieposłuszeństwa. ojciec gdzieś daleko za horyzontem pogroził tylko palcem. poleciał załatwiać własne sprawy. pozostałem sam pośród tysięcy rozdeptujących mój dom w poszukiwaniu

prawdziwej historii Ikara.

Tadeusz Zawadowski

WE MNIE (Dotyk)

Dotknęłam bólu
cień wątpliwości
przeniknął
spokój wiary
Prawda
skażona sensem
dotarła

Wiem ?

CZŁOWIEK (Noc rudych traw)

Zabierasz niebo ogromne
zaciskasz w garści
bo twoje
Twoje !

Nie podzieliś na dwa
nie oddasz ułamka
Tak dobrze mieć wszystko
Całość
Bezmiar
dla siebie
Siebie !

Promienie między palcami
z trudem przenikają
nie dotrą nie ogarną
nie ogrzeją nie dotkną
Nie !

Nie pozwolisz
Nie ty
Ty !

Chłodem powieje
na dłonie i myśli

Myśli...

Barbara Jendrzewska

ZAUFANIE

uczę się od nowa
kolejny raz wiary w ludzi
pod pięknym uśmiechem
chowają się nieszczerze intencje
to tylko szminka
jak czerwony parasol
w deszczową pogodę

KRAKAĆ

wciąż to samo
wrony o zimie
a wiosna u prog

bociany gniazda wiją
rabaty malowane purpurą
trawniki zielenieją
wiatr przedziera się
przez szczelbę płotu
szargając furtką
ściana przyjmuje ciosy

nastąpiło odrodzenie
jakby nie w porę
a w porę na pewno
i w świecie
cisza przed burzą

Sylvia Błęńska

LAMENTACJE ŚWIĘTEGO JEREMIASZA

dostałem mały gabinet na ulicy brzechwy
wcale nie jak z bajki
nad izbą wytrzeźwień
prawie nikt nie chciał po
przebudzeniu
przychodzić do mnie na rozmowę
pensjonariusze wybiegali
w pośpiechu
ugasić męki tantala

kot wiadomo to kot
pies to pies
mrówka mrówką jest
a kiedy zaczyna się i kończy
człowiek
kiedy możemy już komuś powiedzieć
że przestał nim być
gdy upadnie na brudną chmurę i czy
słowo człowiek nobilituje
czy raczej człowiek to po prostu
człowiek

KOLORYT

życie zaczyna się w chwili katastrofy
życie nabiera wyrazistych barw tylko
w momencie krwotoku
życie zaczyna mieć zapach dopiero
przy torsjach i nabiera rumieńców
gdy jesteś już siny

Ryszard Częstochowski

CREDO

wierzę w syna mojego
stworzyciela nieba na ziemi
który w drodze gdzieś daleko
ale z dłonią w mojej dłoni

wierzę w stukot okiennic
zapowiadających nieoczekiwaną wizytę
zanim jeszcze w sieni kroki
zabrzmią echem

nie pisujemy do siebie myśli
skoro odczytane zawczasu
te same drogi znają
a świat taki mały

nie mówimy do siebie tak dużo
ramiona urosły i wygodnie
jest objąć zawsze wtedy
mówią najwięcej

wierzę w jego ostatni dotyk
choć na powiekach już nie poczuję
gdy dłonią jeszcze ogrzeje przez chwilę
kiedy chłód przyjdzie po mnie
wiosną

NOSTALGIA

stoisz przede mną
gdy unosimy ramiona
odlatujące ptaki biorą nas za swoich

gdy powrócą
będę za tobą czekał
obserwując horyzont
przez twoje rozwiane włosy

powitamy je jak swoich
i będziemy patrzeć

Juliusz Rafeld

LISTY DO NIEZNAJOMEGO

Jeżeli widział pan moje ślady koło brzozy,
to znak, że idzie wiosna i czas zbierać oskołę
z moich oczu, włosów i rąk.
Z pustego spichlerza, z cienia z błota
będę wołać pod kwitnącą wiśnię.
Pozwolę się głaskać, a pan będzie
mrucał, dotykał, smakował i nazywał
to co się rodzi.

Pan się śmieje, gdy opowiadam o poranku
w jeszcze nieposkładanej pościeli,
niewypitej kawie i niedoczytanej kromce książki.

Pan się śmieje, kot drapie.
Spróbuję więc wpisać się w kartkę
bez kratek.

CZERWIEŃ MA SIĘ W SOBIE

Głos pokryty szronem Policzki zaróżowione
delikatnym podszczyptywaniem mrozu
Świeżo uszczygnięta wydaje się brzydka
a jednak przyciąga na wiele sposobów.

Jest niebem za zamkniętymi drzwiami
do których klucz leży ukryty pod wycieraczką
Przecież nie chodzi o miłość
Czyż można zakochać się w byle kim
całując byle jaką ropuchę?

A jednak jej spokój rozgrzewa usta
wabi zapachem spoczonej bielizny
Chciałbyś wejść w nią jak w dom
nie płosząc wron i nie brudząc śniegu
który na chwilę zawiesił opady.

Krystyna Mazur

***

Rozmawiaj ze mną
Póki nie jestem głuchy
Rozmawiaj ze mną
Kiedy jeszcze rozumiesz mój język

Mów mi
Póki jeszcze ciebie znam
Mów wszystko
Nie chowaj, nie taj
Bo nieznośnie będzie wracać
Albo gorzej... przepadnie zapomniane

Patrz na mnie
Bo zniknę
Nie gub dni
Bo tak ich mało,
A myślisz: mamy ich bezliku

Usiądź i wypij
Kieliszeczek
Kielich
Siedzimy obok siebie
między nas cisza
jeszcze się wciska

Ty patrzysz w górę
ja na ciebie
brakuje słów

Może i lepiej
Bo słowa kaleczą
Albo pojąć je trudno

Tylko ta cisza
Zżera od środka
Wypala czarną dziurę
Wspomnień

Wiesław Marcysiak

PRZYPADKI

Spotykasz kogoś na wpół chodnika
Lubię takie przypadki
W odcieniach wytartych szminek
Podartych marzeń
Rozdartych serc
Inne spojrzenie niż tamto
Rozmazuje języki na ciele
To właśnie ten moment
Uderza najbardziej
Po cichu
Nieświadomie
Łamie kości
Spopiela przeszłość
Tworzy się od niechcenia
Lubię takie
Przypadki

Marta Laura Rzepnikowska

ZESPOLENIA

W karnawale koronki
Modlitwie ciał
O gradobicie pocałunków
Optymistycznych szeptach
Duszy do duszy
Jest credo naszego zespolenia
Doznaniem elektryzującym
Bestialsko cielesnym
Niebezpiecznie pięknym

Pragnę być dotykana
Każdym twoim dniem
Niezawstydzona jawnogrzesznica
Nocy i poranków
Rozgarniam trzciny twarzy
I chmury dzielącej nas przestrzeni
By dojść do ciebie
Zalotnie tańcząc biodrami
Muskana komplementami
I miodowymi słowami
Twoich oczu

Katarina Lavmel

MOJE MIASTO

Wyznaję często
miłość mojemu miastu
kocham jego szpetotę
piękno nawet
stojący na placu
pomnik
świadection braku gustu
ówczesnych decydentów
lasy i łąki wokół niego
rzekę i jezioro
ludzi nawet tych
obojętnych i wrogich
(wszyscy jesteśmy
ułomni i mamy swoje
słabości)
kocham bezwarunkowo
nie oczekując wzajemności

Andrzej Ossowski

SPACER

Przyjazne drzewa
wychodzą na spotkanie
Zanurzamy się
w soczystą zieleń
W cieniu liści
ptaki współzawodniczą
ariami
Idziemy okryci
peleryną słońca

Między nami iskrzy
drzemie płomień
Boimy się dotknąć
by nie wzniecić
ognia

Krystyna Grys

***

Szukam wiersza,
o którym wiem,
że gdzieś jest
i czeka.
Wiersza, który będzie
skończenie piękny,
nie rozczaruje
ani jednym słowem,
wywoła zachwyt,
zadumę i wzruszenie.
Jak watykańska Pieta,
pozbawi na chwile
oddechu.
Szukam uparcie.

PIERWSZA MYŚL

Niepewna.
Odkładam.
Długo i powoli
przyzwyczajam się
do następnej.
Przymierzam.
Próbuję jak leży,
czy nie uwiera.
Potem ze sobą śpimy.
Stajemy się starym,
dobrym małżeństwem.
Układa się poprawnie.
Żal tej pierwszej,
była najlepsza.

Wiesława Kwinto - Koczan

NIE MA TU

stukotu zegara
odliczającego
popadające
w niełaskę
minuty

nie ma tu
kulawej
zranionej
na wojnie
miłości

nie ma tu
napuszonych
pawi
znoszących
złote jajka

nie ma tu
doktorów hab.
magistrów
inżynierów

nie ma tu
maili
sms-ów
messenger-ów

nie ma tu
bo może wystarczy
że to wszystko
jest
aż po dziurki w nosie

na ziemi

Joanna Bożek - Krasoń

KU MORZU IDĄC

Ostatnim tchnieniem dzień już płonie.
Wieczór ubiera się w płaszcz nocy.
Gwiazdzistym, czarnym nieboskłonem
od wschodu Wielki Wóz się toczy.

Czas wolniej biegnie mu naprzeciw
wszechświata nie dochodząc brzegu.
I ciągle łudzą się poeci,
że da się go zatrzymać w biegu.

Gdy sennym rankiem noc odchodzi,
budzi się falą morze śpiące.
Znów nam pozwala stopy chłodzić
w heban ubrane letnim słońcem.

A kiedy wieczór znów się zbliża,
cichnie gwar ptaków nad wydrami
i w biegu się zawraca bryza
ku morzu idąc w ślad za snami.

Gdy rankiem wraca do tej plaży,
skąd zesłej nocy w morze wyszła,
jedynie słona łza na twarzy
krzepnie na wargach w soli kryształ.

Wojciech Majkowski

TATA

Pewnego wieczoru
tata odprowadził mnie do domu
południowa strona miasta
oszepecona kolorowymi wieżowcami
dziwiliśmy się że dotykamy mało istotnego
tematu
czterdzieści lat a stoją i stoją
tato skończył podstawówkę
ale przeczytał i zapamiętał księgi
wzory zasady prawa i Pana Tadeusza
opowiadał o wszystkich bezmyślnych
rewolucjach
państwowych przemysłowych kulturalnych
koszulach rwanych na sztandary
tyranach legionach legendach i mitach
z tej burzy mocą błyskawicy wydobywają się
wizjonerskie tezy
choć wzorem wiarusa przyznaje
że nie mówi wiele o tym co się wydarzy z
ludzkością
poetki nie są gotowe
by przetwarzać takie wiadomości
powinny spokojnie pisać te swoje wierszyki
nie pamiętam czy kiedykolwiek rozmawialiśmy
o poezji kobiecej
wiem że ceni Szymborską
za jej niewybredne poczucie humoru
jestem pewna że nie zna wiersza Śliwiaka
obrazującego urok Adachi Kazuko
Różewicza o nosorożcu ucieczce świnek dwóch
i największym skandalu wszechświata
za to często cytuje Miłosza
który ostrzegał przed zasmucaniem bliźnich
gadaniem że nie ma Boga
nawet jeżeli jest się święcie o tym przekonanym
pomyślałam że mogłabym poczytać mu te
wiersze

choćby na tarasie działkowym przy kawie
między sadzeniem fasoli a podcinaniem
krzewów
najwyraźniej brakuje mi odwagi
tata lubi błyszczeć
ja podobno świecę choć nie chcę
moje miasto też ma poetów
nawet wieszczą niemieckiego
pomnik stoi niedaleko kamienicy
w której mieszkam
kiedy podeszliśmy pod drzwi
kolejny raz zapytał o mojego byłego męża
co pisał wierszyki dla mnie
a potem dla innych kobiet
z którymi stworzył poematy nieliryczne
spytał czy przyjąłabym go pod dach
gdyby przyszedł w zgrzebnym worze
jak Jurand ze Spychowa i błagał o przebaczenie
pomyślałam że literatura bardzo wpływa
na światopogląd ale i na rodzinne relacje
może gdyby czytał więcej wierszy
nigdy nie zadałby takiego bezsensownego
pytania
tym razem przytuliłam go z miłością
odwzajemnioną
i nigdy nie wróci już do rozmowy
czasem oglądamy się w przeszłość
by przyjrzeć się demonom
które gonimy całe życie
a one przebiegle kryją się
w naszych trzewiach

Małgorzata A. Bobak-Kończowa

OSACZENIE

schizoidalnie
między biegunami tu i teraz
chaos

zakłamanie ust
zaklinam rzeczywistość
z pół wiarą w sukces

aby nie wsłuchiwać się
w zatraskiwanie kłódek świata
działkę lęku oddam za darmo

najlepiej w dobre ręce
może ktoś ma za mało
albo będzie wiedział co z tym zrobić

KIEDY PÓJDE

ponad dachami ponad światem
pośród obłoków jak krem białych
błękitem nieba się zachwycę
szczebiotem ptaków oszalałych

ponad drzewami ponad zmierzchem
zatrzymam czas chociaż na chwilę
odezwę się liści szelestem
zatańczę jak tańczą motyle

ponad oknami ponad nocą
odnajdę wreszcie własną drogę
wśród gwiazd co nieba granat złocą
wśród bicia dzwonów na żalobę

Lucyna Siemińska

NICOŚĆ i BÓG

Czymże jest
nicość
wobec bytu?
Nietzschego nie ma,
ale istotnie istniał...
Nie był idealistą,
a pozostawił idee...
Sartre śpiewał:
O Nicości!
Dodaj mi skrzydeł!
Jest tym
czym nie jest
i nie jest
tym czym jest...
Nie są to jednak
ontologiczno-
-logiczne gry
językowe...
Ona prześwituje
czarnym światłem
przez szczeliny
bycia Heideggera
i Parmenidesa...
Nicość jest Bogiem,
ale nie odwrotnie,
ponieważ On
również jest
BYTEM...

Artur Łukasik

<p>***</p> <p>Bordo rzes Jak miło trzymać Cię za rękę Bordo ust Bordową także masz sukienkę Bordo znów Za moment przyśnisz mi się cała W bordo Ma porcelana Ukryta pod bordową kołdrą I czekająca Całkiem sama Na miłość nową Niezranioną</p> <p>Bordowa dama</p> <p>***</p> <p>Serce z kamienia Twarde Trochę jak orzech do zgryzienia Zęby połamię Część mięką zranię podniebienia Rana zostanie</p> <p>Język Wilgotny, giętki, bardzo jędrny Którędy droga? Nie, nie tędy Za oknem zima biała, sroga Jak moje względy Modły pogan</p> <p>Żyły Dziś turkusowe są jak woda Serce z kamienia A może raczej skamielina Nie, już mi nie szkoda To moja prawda objawiona Że do przeżycia Wystarczą tylko Twoje słowa</p> <p>Justyna Markiewicz</p>	<p>SZKŁO</p> <p>zakorkowała się sama. kiedy przegoni białe myszy, zwiększy orientację w wirującym świecie.</p> <p>trzeba głośniej krzyczeć o pomoc w pustce. szkło jest kruchsze od tęsknoty do godności. modli się o młotek.</p> <p>gdyby horyzont stał się bardziej płaski, wtedy łatwiej przewidzieć dystans od grubego dna ku sobie.</p> <p>dojrzewa do stawiania pytań. jaki będzie powrót na zewnątrz, tam gdzie z szyjki wyrasta uwolniony szpon.</p> <p>czy spłowiła czerwona sukienka zdoła rozkochać w sobie diabła, żeby potem oślepl na jej wieczną</p> <p>trzeźwość.</p> <p>TYMCZASEM</p> <p>ze wszystkich sił staram się zaufać Platonowi. niech śmierć będzie przebudzeniem ze snu. otwieraniem powiek na najpiękniejszy z wyśnionych światów. początkiem dla wszystkich już świętych, mniej pięknych, nieświętych, którym błękitne szlaki przemieniły się tymczasem w świetlaną przepaść.</p> <p>Bogumiła Salmonowicz</p>
---	---